

TÖRÖKÖR

2011. augusztus

A törökóri gyülekezet lapja

A mindennapi kenyér

Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok! (Lk. 15,17)

Balássy András

A tékozló fiú – miután elverte az idő előtt kikövetelt atyai örökséget, miután elveszítette a barátnak hitt korhely cimborákat, miután megalázó munkával próbált gondoskodni magáról, sikertelenül – rádöbben az atyai ház egy olyan tulajdonságára, amely az észrevehetetlenségig megszokott volt számára. Igen, az atya bőségesen biztosított kenyeret nemcsak ne-

tő kivételével. „Mi az az anorexia? Mi az a bulímia?” – fordultam végül vezetőnkhez, akinek be kellett adni a lapokat. Készségesen válaszolt. „Az egyik az, ha valaki alig eszik, mivel túl kövérnek tartja magát, így aztán csontsoványra fogy; a másik eszik ugyan, ám semmi nem marad meg benne.” Bosszankodtam. „Magyarország túl szegény ország ahhoz, hogy nálunk ilyen betegségekben szenvedjenek.” Csak ennyit mondtam. Nem vágtam oda nyíltan: „Nem igaz, hogy nagy fene jó dolgukban mire képesek ezek az ostoba, elpuhult nyugatiak.” Azóta már nyilván árnyaltabban látom a kérdést.

Istentiszteleten

ki, a fiúnak, nemcsak a háznépnek, hanem az utolsó alkalmazottnak, idénymunkásnak is.

Nyugati világunkban a kenyér – a bőségesen rendelkezésre álló kenyér – szintén az észrevehetetlenségig megszokottá vált. Emlékszem, angliai missziós szolgálatom kezdetén kérdőívet kellett kitöltenem, amely többek között néhány betegségre is rákérdezett. Bár nem volt kimondottan gazdag szókinccsem, a legtöbbjét értettem – ket-

Ám a lényegen ez nem változtat: én, a kelet-közép európai, tíz évvel ezelőtt még halálosan komolyan vettem a kenyér becsületét. Fehér, barna, félbarna, teljes kiőrlésű, korpás, rozsos, szezámagos, burgonyás, kukoricás és ki tudja, hányféle pékipari műretek között válogatva is világosan emlékeztem nagyapám szavaira: A kenyér maga az életet biztosító táplálék. Ezért nem dobjuk ki soha.

Folytatás a 2. oldalon

GYÜLEKEZETI ÉLET

Június 2-án gyűlést tartott a Presbitérium, s a választásra készülve titkos szavazással megválasztotta az ötfős, Barnovszky Zoltán, Bán Károly, Ónodi-Szabó Péter, Torma László és (hivatalból) Balássy András összetételű Jelölő Bizottságot. Ez után nagytiszteletű úr ismertette a XIII. kerületi önkormányzathoz beadott 150 ezer forintos pályázatunk céljait. 30 ezret a gyermektáborra, 30 ezret a baba-mama klub felszerelésére, 90 ezret állagmegóvásra kívánunk fordítani. A pályázathoz 50 ezer forint önrészt vállaltunk. A Presbitérium jóváhagyását kérve tájékoztatást adott arról is, hogy a XIV. kerületi önkormányzattól pályázatunkkal 500 ezer forintot gyülekezeti helyiségeink közüzemi költségeire, ugyancsak 500 ezret felújításra, 300 ezret az ifjúsági klub munkálatainak folytatására 300 ezret, 100 ezret a lépcsők mellé korlátok szerelésére, további 100 ezret az irrattár tűzvédelmének megoldására kértünk. Bejelentette, hogy 200 ezer forintra van szükség tartalékképzésre. A Presbitérium úgy döntött, hogy mielőbb sort kerít a kapualj rendezésére, a templomtorony oszlopainak festésére, s a tető törött cserepeinek pótlására is, majd megvitatta a június 4-i konfirmációs vizsga, s a konfirmáltak pünkösdi fogadalmátételének kérdéseit. Elfogadta, hogy a vizsga lebonyolításában Dr. Nagy Sándor, Czánik András és Balázs Péter segít Balássy András nagytiszteletű úrnak. (D. S.)

Június 4-én került sor a konfirmandusok vizsgájára. A TeTRISZ tizenegy tagjából tízen vizsgáztak sikeresen, a tizenegyedik jelölt iskolai elfoglaltsága miatt a vizsgát halasztani kényszerült.

Június 7-én dr. Nagy Sándor főgondnok úr arról értesítette a toronybizottságot, hogy dr. Töröcsik Frigyes konstruktív javaslatával és áldozatos ajánlattal fordult hozzá, amely szerint hasznos volna mielőbb megépítenünk a torony terv szerinti alapját, s amennyiben a javaslattal egyetértünk, úgy a megépítés előkészítését, levezetését és költségeit is vállalja. Úgy érvelt, hogy az építés idejének megkezdésével időt adhatunk a közművekkel kapcsolatos esetleges bonyodalmak felderítésére és megoldására, de az egész segítségünkre lehet a felépítményhez szükséges pénz összegyűjtésében is. A toronybizottság dr. Töröcsik Frigyes ajánlatát megköszönte és örömmel elfogadta, így joggal remélhetjük a munkálatok augusztusi kezdését.

Folytatás a 2. oldalon

Folytatás az 1. oldalról (A mindennapi kenyér)

Ha megszárad, akkor is fel tudjuk használni. Különböző is: a Mi-
atyánk sem a „mindennapi kolbász-
ról” szól... Nos, igen. Nagypám
átélt – túlélte – két világháborút, egy
világválságot, egy hadifogságot és
egy B-listázást. Hogy csak a fon-
tosabbakat említsem. Nem csoda,
hogy becsülte a kenyeret.

Számunkra ez már csak egyre
halványuló emlék. Nem mintha
nem lennének körülöttünk éhezők,
kenyér gondokkal küszködők. Az ő
nélkülözésük oka azonban nem a
kenyérszűke, hanem a bőségesen
rendelkezésre álló táplálék kiálto-
an rossz felhasználása. És itt nem
csak a társadalmi szolidaritás hiá-
nyára gondolok. Az előrelátás teljes
hiánya, szenvedélybetegség vagy
közönséges önsorsrontás húzódik
meg többnyire a háttérben. Hajlék-
talan ismerősöm – aki élelmiszer-
segélyért jön időnként a gyüleke-
zetbe – dicsekszik: van, hogy napi
öt gyros-ra is telik neki az összeké-
regetett pénzből.

Abból a pénzből egy hétig étkez-
hetne változatosan! Vidéki házaspár
meséli, hogy a házuk közelé-
ben működő kocsmá forgalmának
jelentős hányadát adja, hogy a kör-
nyékbeli nehéz sorsú családok ott
vásárolnak hamburgert maguknak
meg a gyerekeknek, ebédre, rend-
szeresen – ameddig futja a segély-
ből... és a „rémtörténetek” sorát
csak félbehagyni tudom, befejez-
ni nem. Társadalmunk problémá-
ja sokkal inkább a túlsúlyosság, az
élelem pazarlása, nem az éhezés.
Nem becsüljük a kenyeret. És hogy
bezáruljon a kör: azok a legérzéken-
lenebbek az éhezők gondja iránt,
akik a legtöbbet tehetnék: akik-
nek nem a falatot kellene megvon-
ni maguktól és családjuktól, elég
lenne csak néhány – méregdrá-
ga – ingyencfalatról lemondaniuk,
hogy valaki jóllakhasson. „Elegán-
san” átengedik ezt a szép feladatot
azoknak a szűkös körülmények kö-
zött élő, ám korántsem szűkmar-
kú „szegény özvegyeknek”, szom-
szédasszonyoknak, akik ott élnek
a nélkülözők közvetlen környezet-
ében.

Csoda-e ezek után, ha így va-

gyunk a szellemi táplálékkal, ol-
vasmányainkkal is? „Újságok”,
amelyek az óvodások képesköny-
veinél is kevesebb szöveget tartal-
maznak, végeláthatatlanul hőm-
pölygő sorozatok, valóságshow-k
jelentik manapság a „művelődést”.
Az embernek lassan szégyellnie
kell magát, mert nem terheli az
emlékezőtehetségét egy-egy mai
„híresség” nevének megjegyzésé-
vel, jól tudván, hogy néhány hónap
múlva már eltűnik a sülyesztőben
– hacsak a bulvárlapok botrány-
krónikái nem nyújtanak ebben ké-
tes értékű segítséget.

Ha viszont valakiről kiderül,
hogy tudományos- vagy szépiro-
dalmat olvas, olyan zenét (is) hall-
gat, amely nem „a fül rágógumija”,
hanem az agyat is megdolgoztatja –
jobb esetben megússza a „különc”,
„csodabogár” bélyeggel. Rosszabb
esetben megvetik – pusztán azért,
mert van némi olvasottsága, mű-
veltsége, bár egyébként nem hengec
vele. A tévé távirányítóját kattog-
tató ember egyszerű szűrőt alkal-
maz: beszél valaki? – unalmas...
Pedig van-e izgalmasabb egy jó vi-
tánál, nagy ívű gondolatmenetnél,
gondolatébresztő, töprengésre ösz-
tönző szépirodalomnál, fantáziá-
val telt, nagy kifejezőerejű klasz-
zikus zenénél? Igen, az „unalmas”
voltaképpen igényes, igénybe vevő,
fárasztó – mely a jól végzett mun-
ka kellemes fáradságával ajándé-
koz meg. Nem mondom, hogy nem
kell a könnyed kikapcsolódás, sőt:
az étkezés desszerttel együtt tel-
jes – de aki elhagyja a levest és a
főételt, aki csak nassolnivalóval és
édességgel hizlalja magát, hamar
elrontja a gyomrát.

És persze elveszi az étvágyat a
mindennapi kenyértől, a Bibliától.
„Nincs időm.” – mennyi mindenre
kifogás, miért épp erre ne lenne az?
A „napi betevő” sorozatra persze
van... No de: valóban olyan „táplá-
ló” a Biblia? Valóban – csak úgy ol-
vassuk, ahogyan kenyeret eszünk!
Grammban kifejezve nem sok egy
napi kenyér adag – de mindig ott
van az asztalon. Nem túl hasznos
morzsákra csipegetni, majd – le-
hetőleg másnap – evőkanállal fo-
gyasztani.

Folytatás az 1. oldalról (Gyülekezeti élet)

Június 12-én, a pünkösdi istentisz-
teleten tettek fogadalmat a konfirmál-
tak s fogadta őket teljes jogú felnőtt
tagjaivá a gyülekezet, majd életükben
először úrvacsorát vettek. Az istentisz-
telet végén nagytiszteletű úr bemutatta
a jelölőbizottság tagjait. Barnovszky
Zoltánt, Bán Károlyt, Ónodi Szabó Pétert
és Torma Lászlót. A bizottság elnöke
Balássy András. A konfirmációról szóló
beszámoló a 3. oldalon.

Június 13-án 18 órától gyülekezeti
délután keretében köszöntöttük a kon-
firmáltakat, akik nemcsak ünnepeltjei,
de szüleikkel együtt házigazdái is voltak
az eseménynek. Az alkalmat arra is
felhasználtuk, hogy – mintegy bekapcsolo-
dási, részvételi lehetőséget kínálva –
megismertessük velük kisközösségeinket,
és azokon át a gyülekezet életét. Balássy
András nagytiszteletű úr kinek-kinek
átadta a vizsgát igazoló oklevelet, s vele
a gyülekezet ajándéka a Heidelbergi
Káté – A Második Helvét hitvallás című
kötetet. A délutánt asztalközösség zárta.

Június 19-én Balássy András és Balássy
Hajnalka gyermekének, András Pál-
nak vendégünk, Barta Livia tiszteletes
asszony ünnepi istentiszteleten szolgál-
tatta ki a keresztség sákramentumát. A
keresztelezéshez a 16. zsoltárból válasz-
tott igét („megismerteted velem az élet

A megkeresztelt András Pál szüleivel

útját...”), amelyről indulva a gyermek
két nevének értelmezését át (András
az első tanítvány, a Jézushoz vezető
szerep megtestesítője, aki Jézusban
ismeri fel a Messiást, s a maga életének
forrását és értelmét, valamint Pál, az
evangélium rettenthetetlen hirdetője)
a szülői hivatásig jutott. Neveljék úgy
e nevek viselőjét, hogy felismerhesse
és követhesse az élet Urát és útját. A
gyülekezet pedig ígérte és fogadta: szere-
tetben és imádságban hordozza András
Pált, s a szülőknek minden segítséget
megad ahhoz, hogy a gyermek testben,
lélekben, hitben és szeretetben növeked-
hessen. Ezután az énekkar köszöntötte a
gyülekezet legújabb és legifjabb tagját,
akit a tiszteletes asszony körbe hordott.
Ez alkalomból, vendégként, Kondorosyné
Alexandrova Marianna tiszteletes as-
szony hirdetett igét.

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

Július 4-től 8-ig tartott az idei, 18 fős gyermektábor. A résztvevők a hét igéje jegyében: „Akiket megáld az Úr, öröklík a földet.” (Zsolt. 37,22), sokféle, színes program keretében, Jákob történetével ismerkedtek meg. Beszámolónk a 8. oldalon.

Július 10-én Vargáné Hadnagy Nikolet-tát, miután kijelentette: akarja, hogy a szent keresztség által befogadtasson az Atya, a Fiú és a Szentlélek Isten szövetségébe, a keresztyén Anyaszent-egyházba; hogy hiszi és vallja: Jézus Krisztus az egyetlen közbenjáró Isten és ember között, és egyedül az őbelé vetett hit által igazulunk meg ingyen, Isten kegyelméből; s mert ígérte és fogadta, hogy Jézus Krisztusnak igaz követője, református anyaszentegyházunknak holtig hűséges, engedelmes, áldozatra kész tagja lesz, nagytiszteletű úr megkeresztelte, református gyülekezetünk tagjává nyilvánította és felhatalmazta az úri szent vacsora vételére.

HÍREK

Reformátusok egységben. Június 21-én a Generális Konvent temesvári plenáris ülésének legfontosabb eseményeként a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház is csatlakozott a Magyar Református Egyházhoz. A Magyar Reformátusok Hatodik Világtalálkozójának központi eseményén részt vettek a diaszpórában élő református közösségek képviselői is. Az immár hatodik alkalommal összehívott tanácskozás az egység megélésének és mélyítésének, valamint az eddigi tapasztalatok egymással való megosztásának alkalma volt – fogalmaz a kétnapos tanácskozás végén elfogadott zárónyilatkozat. (*hirek.hu*)

Cigánymisszió. Június 23-án Nincs

Fazekas László püspök és Fekete Vince főgondnok a ratifikációs okmány aláírása közben

meddő élet címmel református cigánymissziós konferenciát tartottak a Magyarországi Református Egyház budapesti székházában. A tanácskozás célja a magyar református közösség és a lekipásztorok cigányságról való gondolkodásának megalapozása, elmélyítése volt. (*reformatus.hu*)

Folytatás a 4. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (A mindennapi kenyér)

Nem jó csak a haját lehámozni és csak azt enni, nyögve nyelni – miközben tönkremegy, élvezhetetlenné válik a puha bele. De a belét előre kitépkedni sem túl bölcs – a maradékkal nemigen tudunk semmit sem kezdeni. Jaj annak is, aki forrón magába töm egy kilónyit. A bibliaolvasásban is a mérték, az arányok, a teljesség, a fokozatosság és az állandóság legyen az iránytűnk. És „rágjuk meg” jól – gondolkodjunk el rajta, hiszen szellemi táplálék.

De több is ennél. A Biblia Jézus könyve. Azé a Jézus Krisztusé, aki maga az élet kenyere. Nekünk órá magára van szükségünk, mivel ő maga ajándékoz meg bennünket az atyai ház bővelkedésével. Egészen pontosan: az Atya háza egyedül neki köszönhetően lesz számunkra is olyan atyai házzá, ahová tékozló fiakként visszavágyódhatunk és hazatérhetünk. Ha pedig a Jézus Krisztusban való bővelkedés is észrevehetetlenségig megszokottá lett számunkra, vegyünk magunkon erőt, és gondolatban térjünk vissza a Jézus nélküliség, az Isten nélküliség disznóvályúihoz. Ne restelljük magunk elé idézni azt az állapotunkat, amikor az atyai örökség – az istenképűség – kifolyt a kezünk közül, semmivé foszlott és csak ko-

szos rongyaink maradtak. Amikor erőnk megfeszítésével igyekeztünk egyről a kettőre jutni, jobb emberré lenni, de csak az éhség mardosott egyre jobban. Éhség valami után, ami a távoli múlt ködébe veszett, majd egyszerre, kilépve a homályból, ragyogóan világos formát öltött: vágyódás az atyai ház, az Atya háza után, vágyódás a kenyér, az életnek kenyerére, Jézus Krisztus és a benne elnyerhető kegyelem után.

Ezen az alapon állunk. Ha úgy tetszik, ez a minimum. Csak hát – mint Isten országában oly sok minden – ez is egészen más, mint a mi világunkban, a mi fogalmainkkal. Hiszen ez a „minimum” voltaképpen a teljesség és a végtelenség. Akinek nincs kenyerere, az éhen hal. Akinek bőven van, az él. Nincs ennél nagyobb feloldott ellentét, áthidalt szakadék. És hogy ezen fölül a Szentírás beszél még „jutulomról”, „ráadásról” is? Hogy a kenyérben való bővelkedés béresi megbecsültségét messze felülhaladva a tékozló fiú gyűrűt és új ruhát kap, hogy lakomát készítenek hazatérése örömére? Nos, ezeknek – tehát a mély megtapasztalásoknak, a szolgálat áldásainak, a gondviselés megnyilvánulásainak – az értékét és jelentőségét csak akkor tudjuk fölmérni, ha közben napról napra hálát tudunk adni Jézus Krisztusért, a kenyérért, az életért.

Konfirmáció Törökőrön

Dr. Nagy Sándor

Gyülekezetünk történetének különleges eseménye volt a pünkösdi istentiszteleten lezajlott konfirmáció, mert legalább negyedszázada már, hogy egyszerre tízen vizsgázhattak, és nyolcan tehettek a gyülekezet színe előtt biznyságot elkötelezettségükről. Azóta hasonló sem történt. A vizsgát a TeTRISZ keretében kétéves felkészülés előzte meg, amelynek során a jelöltek – Ballássy András nagytiszteletű úr társaságában és vezetésével – havonta egy szombatot a parókián

töltöttek. Az ilyenkor tanúsított magatartásuk és szorgalmuk minősítéseként a vizsgát megalapozó kreditpontokat kaptak.

A vizsga napján, június 4-én a konfirmandusok többsége szüleivel együtt várta a megmérettetést, s ez bizony, akárhonnan is nézzük, nagyon komolyan bizonyult. Szempontjait, súlyát és méltóságát az adta, hogy a hit megvallásának alkalma volt ez mindegyiküknek. A vizsgáztatók, a presbitérium felkészíti és világi elnöke arról akartak meggyőződni, vajon a jelöltek érzik-e vagy sem a Jézus Krisztus iránti bizalmat.

Folytatás a 4. oldalon

TÖRÖKÖR 3

Folytatás a 3. oldalról
(Konfirmáció Törökőrön)

Azaz mennyire mély és teherbíró az a szándékuk, hogy fogadalmat tegyenek; hogy vajon azoknak, akiknek megtapasztalhatóan fontos a gyülekezeti közösség, s az Ige, mennyire fontos Jézus Krisztus, és a neki való engedelmesség; és végül: vajon megfelelőek-e ismereteik, vagyis tisztában vannak-e és mennyire vannak tisztában hitünk alapjaival.

Természetesen minden jelöltnek tudnia kellett a Tízparancsolatot, az Úri imádságot és az Apostoli hitvallást. A vizsga második fázisaként egy a tételsorból kiválasztott bibliai igehelyet kellett időre megtalálniuk úgy, hogy tíz másodpercenként egy hibapontot vesztek a lehetséges huszonötből, majd mindegyikük számot adott a készülés elején kihúzott tételről (valamennyi tétel a Heidelbergi Káté egy-egy kérdésére összpontosított). A vizsgabizottság minden fázist pontozott. A jelölteknek össze-

lőltből egy iskolai elfoglaltsága miatt nem vizsgázhatott, erre később kerül sor. A sikeresen vizsgázó Batori Réka, Batori Zsófia, Fodor Boglárka, Fülöp Attila Kartal, Fülöp Emese Hanga, Henczés Gábor Tas, Jakab Ákos, Lupu-Kovács Róbert, Nemes Gergő és Nemes Réka közül ketten Fülöp Emese Hanga és Fülöp Attila Kartal csak az elméleti felkészülésben vehettek részt, nekik tehát a konfirmációhoz még a gyakorlati évet is teljesíteniük kell. Minthogy a jelöltek egyike, Nemes Réka, még nem részesült a keresztség szentségében, az ünnepélyes fogadalmátétel előtt az ő megkeresztelésére is sor került. Végül, június 12-én, nyolcan konfirmáltak, nyolcan erősítették meg szüleik fogadalmát, avattattak felnőtté, felelős emberré, akik immár nem szüleik, felmenőik, őseik, hanem a maguk hitéből élnek, s váltak a gyülekezet, a Magyar Református Egyház, Jézus Krisztus szolgáló közösségének tagjává.

A konfirmáltak a gyülekezet színe előtt

sen legalább 120 pontot kellett szerezniük ahhoz, hogy konfirmálhassanak. Jellemző lehet felkészültségük színvonalára, hogy 156 pontnál kevesebbet senki nem kapott. A legjobban szereplő 278 pontig jutott.

A TeTRISZ felkészítő munkájában résztvevő tizenegy je-

A konfirmáltakért mondott imádság után 373. énekünket énekeltük: „Jövel, teremő Szentlélek, / És híveiddel légy vélek, / Szent ajándékkiddal szívek / Újuljon és teljesedjék.” És ők nyolcan, életükben most először, a gyülekezet tagjainak élén, úrvacsorát vehettek.

Folytatás a 3. oldalról
(Hírek)

Brüsszeli tanácskozás. Európai Bizottság és a brüsszeli egyházi szervezetek éves, a cigányság felzárkóztatásáról tárgyaló június 27-én Brüsszelben tartott tanácskozásán részt vett és felszólalt Bölcskei Gusztáv püspök, a Zsinat lelkes elnöke

Bölcskei Gusztáv

is. Felszólalásában egyebek közt arról beszélt, hogy minden területen és minden eszközzel kerülni kell a leegyszerűsített megközelítést. „Tény – jelentette ki, hogy a cigányság helyzetét súlyosbítja a kirekesztés, a tapasztalat mégis azt mutatja: csupán az emberi jogok érvényesülése, a diszkrimináció elleni küzdelem, nem segít a helyzetükön. Tény, hogy a cigányság jelentős része súlyos szegénységben él, mégis láthatjuk, hogy a segélyezés nem képes hatékonyan orvosolni a problémáikat. Tény, hogy a munkanélküliség a leginkább szegénységre és szociális kirekesztődésre hajlamosító tényező, önmagában a munkahelyteremtés azonban nem segít azokon, akiknek nincs a munkavállaláshoz megfelelő képzettségük, vagy az infrastruktúra hiánya miatt nem jutnak el a munkahelyekre. Tény, hogy megfelelő képzettség és iskolai végzettség nélkül az emberre várhatóan munkanélküliség és szegénység vár, de az iskolától önmagában nem várhatjuk, hogy a gyermek oktatásán keresztül pótolja a család hiányzó kulturális tőkéjét. A tapasztalat pedig azt mutatja, hogy az integrált oktatás mindenáron való erőltetése nélkül azt eredményezi, hogy a többségi és kisebbségi társadalom számára egyaránt romlik az oktatás színvonala. A többségi társadalom ezzel kapcsolatos féltelmeit sem szabad szőnyeg alá söpörni, vagy diszkriminációnak bélyegezni. Tény, hogy törekednünk kell a kulturális sokféleség megőrzésére, a hagyományos kulturális értékek fenntartására, hiszen ez EU-s alapérték is. Azonban látnunk kell, melyek azok a kulturális minták, amelyek egyes cigány közösségek esetében a társadalmi felzárkózás akadályává válnak.”

(reformatus.hu)

Folytatás az 5. oldalon

Folytatás a 4. oldalról (Hírek)

Egyházi törvény. Július 12-én a parlament elfogadta az új egyházügyi törvényt, amely tizennégy egyházat és vallásfelekezetet ismert el, köztük a Hit Gyülekezetét. A többi vallási közösség egyházzá nyilvánításáról a parlament kétharmados többséggel dönthet majd. A jogszabály értelmében a következő egyházakról van szó: Magyarországi Katolikus Egyház, Magyarországi Református Egyház, Magyarországi Evangélikus Egyház, Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége, Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség, Magyarországi Autonóm Orthodox Izraelita Hitközség, Budai Szerb Orthodox Egyházmegye, Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus - Magyarországi Orthodox Exarchátus, Magyarországi Bolgár Orthodox Egyház, Magyarországi Román Orthodox Egyházmegye, Orosz Orthodox Egyház Magyar Egyházmegyéje, Magyar Unitárius Egyház Magyarországi Egyházkerülete, Magyarországi Baptista Egyház, Hit Gyülekezete. A törvény 2012. január 1-jén lép hatályba. (MTI)

Csillagpont. A kétévente megrendezett fesztiválnak ezúttal július 19–23. között a Dunántúli Egyházkerület adott otthont a tatai olimpiai edzőtáborban. Az esemény számokban: 4 nap, 32 együttműködő

A megnyitó, még a zivatar előtt

szervezet, 130 különböző program, 570 önkéntes, 3650 résztvevő. A református fiatalok megint egyszer megtapasztalhatták, hogy jó együtt lenni és jó reformátusnak lenni.

PROGRAMAJÁNLÓ

Skanzen. Az 1967-ben alapított szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeumban megnyitották az európai uniós támogatással megvalósított fejlesztési program utolsó elemét, a nyolcadik tájegységet, amely az Ipoly és a Bodrog közötti, folyóktól szabdalt hegyvidéki terület, Nógrád, Heves, Borsod-Abaúj-Zemplén és a történeti Gömör 19-20. századi paraszti kultúráját, elsősorban építészetét és lakáskultúráját mutatja be. Főként a szegény és középparaszti rétegekre összpontosít, de megjeleníti a kisnemesi utódok, vándoriparosok (tekővájók, drótos tótok), az Alföldön és Dunántúlon mezőgazdasági idénymunkát vállaló summások és az uradalmakba egész évre kötött bérért elszegődő cselédek életvitelét is.

Folytatás a 6. oldalon

Amíg élek

Dr. Rác Gabriella

„Szeresd felebarátodat!”: ismeretlen szerző, olvastam egy internetes fórumon. Nem tudtam eldönteni, hogy nem tudják, vagy nem akarják leírni, kicsoda az „ismeretlen szerző”. Rengeteg közmondásunk származik a Bibliából, a bölcsesség, a tartalmas gondolatok úgy munkálkodnak a gondolkodásunkban, viselkedésünkben, hogy sokan nem is tudnak róla. Sokan idézik, nem is emlékeznek, honnan. Ateisták is olvassák, valamiért fontosnak tartják az ismeretét. „Előbb olvastam a Bibliát, mint te” – fölényeskedett egy ilyen ismerősöm. Azt már nem tudta elmondani, hogy mit jelentett az olvasmány az életében.

Nekünk, hitben élőknek „előírás” a Biblia rendszeres olvasása, segítséget is kapunk az értelmezéséhez a reformátusok Bibliaolvasó kalauzában. De tényleg csak a kötelességtudat késztet arra, hogy elővegyem? Szeretettelvendégségek alkalmával minden székhez az asztalra készítettek kis kartonpapírra írt, díszített ígét, és egy alkalommal a nekem jutott ige így szólt: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” Véletlenül ültem arra a székre, ehhez az ígéhez, mégis akkor, ott megszólított, nekem szólt, annak a (nem feltétlenül anyagi értelemben vett) szegénynek, akit, mint tegnap olvastam (Lk. 14,15-24) „az út széléről” hívtak meg a vendégségbe. Pont erre volt szükségem. Ezután a Bibliakalauz magyarázatos irányítása mellett még időnként találomra felütöttem a Szentírást, hátha találok speciálisan aznapra, nekem szóló ígét. „Légy jó”, olvastam egy reggel, és aznap az elhívottak életét éltem. „Gyógyíthatasz” – mondta a Biblia évekkel ezelőtt. Rutin hiányában nem jegyeztem fel a szövegkörnyezetet, de hozzám szólt, nemcsak azért, mert orvos vagyok, hanem mert munkahelyi nehézségek mi-

Dr. Rác Gabriella

att már-már pályát tévesztettnek éreztem magam. Nem konkrét választ, hanem irányítékot és támogatást keresgéltem a Bibliában. Nem azt mondta, hogy változtassak munkahelyet, nem kaptam felszólítást, hogy haladéktalanul, sürgősen tegyem a dolgom. Azt jelentette, hogy lehetőség, kegyelem, hogy azt a munkát végezhetem, amit éppen végzek.

Már „közöm volt” Istenhez, gondolkodtam róla, esténként imádkoztam hozzá, amikor első Bibliámat megvettem. Olyan volt, mint egy összetett, titkos szabályok szerint alkotott rejtély, nem mondhatom, hogy könnyen jött a megfejtés. Talán azért keresnek benne némelyek titkos kódokat, mert nem tudják, hogy ima nélkül nem lehet megközelíteni. Nekem istentiszteleten, bibliaórán, gyülekezeti délutánokon „jön le” a „titkos kód”. Jézus sokszor félremagyarázott boldogmondásainak értelme Gyökössy Endre könyvének elolvasásával lett világos.

Megkeresztelésem után elhatároztam, hogy elejétől végéig elolvasom a Bibliát, és a Kalauz szerinti olvasás mellett saját tempómban is olvastam. Lukács evangéliumánál tartok. Reggelente 10-15 verset olvasok, lehetőleg minden nap.

Folytatás a 6. oldalon

TÖRÖKÖR 5

Folytatás az 5. oldalról
(Amíg élek)

Ma ezt olvastam: „Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, de nem ül le előbb és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a befejezésig?” Például én – gondoltam. Az elveszett juh története (Lk.15,1-7) már az amensztia ígérete.

A csodálatos Károli fordítás irodalmi élmény is volt egyidejűleg, de elég lassan haladtam vele. Így amikor édesanyámtól kaptam új fordítású, magyarázó jegyzetekkel ellátott Bibliát, inkább azzal folytattam. Terveim szerint másodszor a Károli fordítást fo-

gom olvasni, hozzá Czanik Péter lelkipásztor ószövetségi magyarázatait.

Igaz, hogy „Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak. Morgunk mindannyian, mint a medvék, nyögdecselelünk, mint a galambok” (Ézs.59,10-11), de kaptunk egy Könyvet, ami ha nem is ad pontos receptet, hogy mikor mit tegyünk, de akár valahol felütve, akár keresgélve, hiteles magyarázók értelmezésében, de világítótoronyként mutatja az útírányt. Amíg élek, lesz látásom és értelmem, olvasok. Élni fogok a lehetőséggel.

Útmutatás és intés

Medgyessy Ferenc: A vizsolyi Biblia nyomtatása (1942)

Szalontainé Dr. Molnár Edit

Az a jó, ha az ember rendszeresen leülhet a Biblia mellé. Méghozzá semmitől, senkitől sem zavartatva. Vagyis úgy kell időpontot választania, hogy ezt megtehesse. Én reggel rohanok, este meg már túlságosan fáradt vagyok. Mindezek mellett még a család időbeosztásához is megpróbálok alkalmazkodni. Minthogy a férjem „még nem hívó”, nem borzoló a kedélyét azzal, hogy abból a kevés időből

6 TÖRÖKÖR

veszek el, amikor együtt lehetünk. Jómagam tehát, hétfőtől péntekig a munkahelyemen, ebéridőben olvasom a Bibliát. Lehet, hogy másnak furcsa, de az én életemben ez bizonyult alkalmas időpontnak. Persze vannak olyan napok, amikor egy-egy határidős munka miatt ebédelni sem tudok, de hát nem olyan feladat a Biblia olvasása, amit elvégez és kipipál az ember. Vagyis nem akkora baj az, ha egy-egy nap kényszerűségből kimarad. Amint tudom, folytatom.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás az 5. oldalról
(PROGRAMAJÁNLÓ)

Minden tárgyat aprólékos kutatás választott ki, mindegyiket személyes történetek hitelesítik. A látogatók nem akármilyen élményre számíthatnak. A házakba betérő érdeklődők perkupai lakodalmas zenét vagy nógrádi dudaszót hallgathatnak, megrajzolhatják családfájukat, megfigyelhetik a disznóvágás, a novaji nagykalács vagy az erdőhorváti perec sütésének mesterfogásait, de leheveredve próbára tehetik a filkeházi ágyat, vagy a használatba vehető bútorok bármelyikét. (www.skanzen.hu)

Mesterségek Ünnepe. Az idén, augusztus 18-a és 21-e között Észtország, Litvánia, és Lettország meghívott kézműveseinek, a hazai kézműves és kisiparos élet legjobbjainak részvételével, huszonötödik alkalommal rendezik meg a Budavári Palotában. a Mesterségek Ünnepét. Naponta 10 és 23 óra között nemcsak a hihetetlen kínálatú kirakodó vásár, néptánc, népzene, népi mesterségek, s a konyhaművészet bemutatói, vagy a különféle kiállítások, látóvalók várják az érdeklődőket, hanem egyéb, a szórakozást, tájékozódást szolgáló programok is. A belépők a Budapesti Történelmi Múzeum és a Magyar Nemzeti Galéria állandó kiállításaira is érvényesek. (www.nesz.hu)

Debreceni Virágkarnevál. Debrecen egyik legismertebb, Magyarország legnagyobb rendezvénye, a Virágkarnevál, az utóbbi években egy teljes hetet felölelő rendezvénysorozat. Idén augusztus 15-e és 21-e között zajlik. Maga a karneváli menet, a virágkocsik, művészeti csoportok felvonulása Debrecen utcáin augusztus 20-án reggel 8 órakor kezdődik, és déli 12 órakor fejeződik be, a kocsik délután a Nagyerdei Stadionban közelről is megtekinthetők, miközben a karneváli csoportok bemutatót tartanak. Az egy hét során egyébként Debrecen utcáin és kulturális intézményeiben számos program várja az ide látogatókat; hazai művészek, egyedi produkciók gondoskodnak a remek hangulatról. (www.fonixinfo.hu)

Hortobágyi Hídivásár. Hagyományosan augusztus 20-án, az államalapítás és Szent István ünnepén rendezik meg az immár 120 éves Hortobágyi Hídivásárt. A rendezők szándéka szerint az eseményen a tájra jellemző népművészeti hagyományok, kézműves termékek és bemutatók, népzenei programok, néptáncbemutatók, vásári komédiások, kapnak főszerepet. A látogatókat pásztortalálkozó, felújított csárda, lacikonyha, víziszinpad várja. (www.hortobagyi.eu)

XIV. Zsidó Nyári Fesztivál. Augusztus 28-a és szeptember 4-e között az érdeklődők megismerhetik egy több ezer éves kultúra szokásait, ünnepeit illetve számos kiváló, nemzetközi rangú művész előadásával találkozhatnak.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról (PROGRAMAJÁNLÓ)

Fellépők sokaságából kiemelendő a New York-i MET fúvós együttese, Lajkó Félix, Marko Markovic és a Balogh Kálmán Gipsy Cimbalom Band, Palya Bea, aki a 2011-es szefárd turnéjának bemutató koncertjét tartja. Lesz fiatal magyar és izraeli táncművészek estje, kortárs sanzon est, kántorkoncert, előadást tart a Budapesti Klezmer Band és a Vujicsics Együttes, a Sabbathsong Klezmer Band, s Magyarországon most először itt lesz a világzenét játszó izraeli Idan Raichel Project is. A Puskin moziban izraeli filmnapokat tartanak. A kínálatról részletesen a www.zsidonyarifestival.hu tájékoztat.

Nimfa ünnep Aquincumban. Az Aquincumi Múzeum romkertjében szeptember 3.-án megelevenedik az ókori mitikus természeti világ, az egész családot színesít, nimfák, szatírok és sylenosok szórakoztatják. A programból elég talán megemlíteni a mitikus történeteket, nimfa-meséket, kis koncerteket, a gályázást a Dunán, a fotózkodást a satyrokkal, a különféle vizes gyermekjátékokat, valamint a gyógynövény-bemutatót. (www.aquincum.hu)

IMPRESSZUM

TÖRÖKÖR

2011. augusztus

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség lapja. Kiadja a Presbitérium. Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Balássy András
Barabás Ildikó
Brouwer Dániel
Katona Kiss Istvánné
Dr. Nagy Sándor
Dr. Nagy Sándorné
Dr. Rácz Gabriella
Szalontainé Dr. Molnár Edit
Varga Lajos Márton

Folytatás a 6. oldalról Útmutatás és intézés

A munkahelyemen van ebédlő, a közös ebéd pedig jó alkalom egy kis beszélgetésre. Rájöttem azonban, hogy ami igazán fontos, az akkor is eljut hozzám, ha értelmesebben töltöm az időt. Ezért inkább elpakolok az íróasztalról, szinte már szertartásszerűen, s közben rá is hangolódom arra a másra, amihez készülődöm. Még a monitort is kikapcsolom, ne vonja el semmi a figyelmemet. Olvasok 10-15 percet, majd melegeitem az ebédem, és visszülök az asztalhoz. Amíg eszem, van néhány nyugodt percem arra is, hogy átgondoljam, amit elolvastam. Ez, azt hiszem, nagyon fontos. Újragondolni, értelmezni az olvasottakat. Az elszórt mag különben sosem fog kikelni, természet hozni.

Én nemrég konfirmáltam, vagyis a gyerekkori neveltetésből hiányzott a hittan. Mit kertetlek, keveset tudok. Ezért is jó az, hogy a Biblia, bár nem könnyű olvasmány, mindenki számára érthető. Az én számomra is. Péter bácsi (Czanik Péter) tanácsára a Szentírással való ismerkedést az evangéliumokkal kezdtem. Aztán úgy döntöttem, az Újtestamentum után az előz-

ményeknek, az Ótestamentumnak is nekilátok. Bár szerintem az is logikus, ha valaki fordítva, a Jézus megjelenése előtti idővel kezdi. Akad olyan keresztyén, aki ott olvas a Bibliából, ahol éppen kinyílik. Én ezzel nem próbálkoztam. Azoknak talán jó lehet, akik alaposan ismerik a Szentírást, s néhány sorból is tudják, miről van szó.

Szeretek gondolkodni azon, amit elolvastam. Használok a Bibliakalauzt, a www.parokia.hu/tartalom/kalauzok cím alatt többfélét is találok, napit, hetit, elméledőt, lélekfrissítőt, még olyat is, amit kifejezetten nőknek ajánlanak. Ezek az oldalakon egy-egy bibliai idézethez fűzött magyarázat és imádság is olvasható. Csak legyen rájuk ideje, alkalma az embernek! És akkor ott vannak még az egyéb kiadványok, noha én inkább magát a Bibliát szeretem olvasni, mint a róla írottakat.

De hát nem akarok én módszert ajánlani, sokféle kínálkozik, ki-ki megtalálhatja, s nyilván meg is találja a magáét, a neki valót. Fontosabb, hogy ne feladatként, ne csak kötelességből olvassa az ember a Bibliát, hanem intésként és útmutatásként, hogy életünket Isten törvényei szerint élhessük.

„Bízom benned, Uram!”

Katona Kiss Istvánné

Hálás vagyok Istennek, mert hívő református családba születtem és nevelkedhettem. Édesapám először a fasori, később a Róna utcai gyülekezetben, Kutas Emil lelkipásztor mellett szolgált presbiterként. Hogyne vitt volna hát magával a templomba, amint tehetett! Sok szép emlékem van nekem erről.

1952-ben konfirmáltam. Ez időből is sok mindent örök az ifjúsági csoportról, ajókedvű kirándulásokról, a különféle összejövetelekről, javamat szolgált ott minden.

Apám 1959 decemberében meghalt, az élet sokkal nehezebb és ső-

tébb lett, lelkileg is mélypontra kerültem, a zuglói gyülekezetből kimaradtam. Jártam én templomba, hogyne jártam volna, a hitet megtartottam, de más volt ez, nagyon más, mint amilyen akkor volt, amikor még élt apám. Most utólag világosan látom, hogy Isten akkor is velem volt, vigyázott rám, megőrzött, gondoskodott rólam, vigasztalt is, de akkor ezt bizony nem így éltem meg. Nem tudtam igent mondani, nem tudtam elfogadni kegyelmét.

1980-ban egy kedves református ismerősöm hívta fel a figyelmemet a törökőri gyülekezetre, de inkább Boross Géza tiszteletes úrra.

Folytatás a 8. oldalon

Vasárnapról vasárnapra olyan prédikációkat hallhattam tőle, amelyek megragadtak, tanítottak, megerősítettek, bátorítottak. Sokat jelentett ő nekem. Mégis, a gyülekezeti életbe csak 1997-ben kapcsolódtam be. A Bibliát is azóta olvasom napi rendszerességgel, mindig a Bibliakalauzt követve.

Sokan este veszik a kezükbe a Szentírást. Én reggel, felkelés előtt fordulok az aznapi igeszakaszhoz, és imádkozom. Sokszor kapok közben valami útmutatást lelki vagy szellemi gondjaim megoldásához. Olvasás közben érzem

Katona Kiss Istvánné

az oldódást, a megnyugvást. Imámban hálát adok Istennek minden megélt napért, erőmért és egészségemért, azért, hogy el tudom végezni feladataimat. Imádkozom a betegekért, a szenvedőkért. Imádkozom hazánkért és a gyülekezetért. S hogy egy kicsit jobbak legyünk egymáshoz.

Életem kiszakíthatatlan része ez a félóra. Semmiért sem mulasztanám el. Nemcsak azért nem, mert nagy szükségem van rá, de azért sem, mert Istennel szembeni kötelességeimről mondanék le. Épp azt a mély hálát nem tudnám kifejezni, amit az ő kegyelméért, meg nem szolgált könyörületességéért érzek.

Jákob élete öt felvonásban

Barabás Ildikó

Az idei nyári gyerektábor július 4-e és 8-a között 8 órától 17 óráig egy családi házban játszódtott le. Azért fogalmazok így, mert a tábor eseményei két „család” kerettörténetébe ágyazódtak. A templomtér átalakult nappalivá. A gyerekerem, a padlás és pince kialakított helyiségei gyerekszobák lettek. A gyülekezeti térben az étkező kapott helyet.

Minden reggel nyolckor kezdünk 18 gyerekekkel a stadionok szoborparkjában, kilenckor a hívek jóvoltából gazdagon terített asztalhoz ülhattünk le. Reggeli után dicsőítéstől volt hangos a nappali. Lelkes gitárosunk, Brouwer Dániel, igazán profi módon látta el szolgálatát. Ezt követte az aznapi kulcsszóra utaló rejtvény. Ha hiszik, ha nem, lekipásztorkunk, Balássy András vetette be mágikus képességeit. Csinos, fiatal segítője is akadt minden nap: hol a felesége, hol a gyereksapat egy-egy tagja. És hol a lezárt boríték tartalma, hol a kártyatrükk, hol a karóra beállított mutatóinak kitalálása, hol a kötéllel bemutatott furfangos trükkök ejtették ámulatba a kételkedő, de árgus

szemekkel figyelő csapatot. Aztán Záhonyi Barbara – amolyan rávezető gyakorlatként, a drámajáték kimeríthetetlen lehetőségeit igyekezett hasznosítani, majd a bibliai történet következett.

Első nap megismertük Jákob családját és megtudtuk, mi módon kaparintotta meg egy tál lencséért ikertestvérétől, Ézsautól, az elsőszülöttségi jogot. Második nap édesapjától, Izsáktól, az apai áldást is elcsalja. Harmadik nap a pusztában látott álom volt a központi téma. Negyednap dióhéjban: a családalapítás viszontagságai, a csaló megcsalása. Utolsó nap. Eljön a testvérek kibékülésének ideje. Még egy harca hátra van Jákobnak: magával az Úrral kell megküzdenie. E harcnak a következményeként sántítani fog, és legyőzöttként kapja új nevét: Isten harcosa, vagyis Izráel. Így találkozik Ézsauval, akinek szívében az Úr szintén elvégzi a munkáját. Kibékülnek és a két testvér békességben élhet azon a földön, amit az Úr megígért Jákobnak.

A korosztályos csoportokban ezeken elmélkedtünk. Azt is kerestük, hogy Istennek mi az üzenete nekünk, mai embereknek. A legkisebbeket Rácz Katalin vezette Fodor Boglárka segítségével. A

nagyrészt 3. osztályt befejezettek csoportjában Bástori Réka segédkezett, a nagyokat lekipásztorkunk és segítője Bástori Zsófia irányították.

Ebéd és csendespihenő után a két család igyekezett ellátni feladatait: kitalálni, megalkotni a család címerét, megfesteni egyik őst, sátrát verni, díszíteni. Tűzhelyet raktunk és edényeket készítettünk. Íjat, nyilakat és tegezt gyártottunk. Szerdán a Nemzeti Múzeumban kerestük kétoldali kérdésre a válaszokat. Csütörtökön lampionokat, mécesstartókat készítettünk. Pénteken pedig a családi címerekkel ellátott pólókat írtuk alá. Ez lett az idei tábor ajándéka. A tavaly oly sikeres Ki mit tud? sem maradhatott el.

Minden nap, az uzsonna után összegeztük a napot, lencseszemekkel díjaztuk az elvégzett feladatokat. Dicsőítettük az Urat és áldásával tértünk otthonainkba. A hét énekéből magunkkal viszük Isten bátorítását, hogy: „Ne félj, én népem, hisz tiéd az örökségem, Ne félj, és ne lankadj el, hisz neked győznöd kell!”

Álljon itt végül a hét summának is alkalmas vezérigéje: „Aki- ket megáld az Úr, öröklík a földet.” (Zsolt. 37,22)